

De Synagoge

http://wayoflife.org/index_files/the_synagogue.html, 5-11-2014

Alle Schriftaanhalingen komen uit de Statenvertaling (1977 of HSV)
Vertaling en voetnoot door M.V.

Synagogen werden gebouwd nadat de Eerste Tempel werd verwoest door de Babyloniërs in 586 vC. en de Joden 70 jaar in ballingschap gingen.

Alhoewel de tempel werd herbouwd tijdens de dagen van Ezra en Nehemia, bleven de meeste Joden in Babylon. Na de verwoesting van de Tempel door de Romeinen in 70 nC. en de verwoesting van Jeruzalem in 135 nC., werden de meeste Joden gedwongen het land van Israël te verlaten. Velen werden gevangen genomen, en velen ontvluchtten de Romeinse legers. Zij verspreidden zich doorheen de naties in de tijd van het Perzische Rijk, het Griekse Rijk, het Romeinse Rijk, en in moderne tijden. Overal waar zij naartoe gingen bouwden zij synagogen voor aanbidding. Synagogen werden gelokaliseerd doorheen Europa, zowel als in Syrië, Iran, Irak, India, China, Egypte, Afrika, en uiteindelijk Noord- en Zuid-Amerika.

De synagoge was een van de middelen waarmee God de Joden ervan weerhield opgelost te worden in de naties. De synagoge bewaarde de Joodse Schrift en religie en levenswijze. Joden hadden contact met medegelovigen, praktiseerden besnijdenis, hielden Joodse bruiloften, hielden het pascha en andere feesten, en onderwezen de wet en de tradities. De synagogen hielpen de Joden zich afgescheiden te houden van hun heidenburen.

Elke synagoge heeft een grote kast waar de Torah (de eerste vijf boeken van de Bijbel) in ondergebracht is. Het wordt een ark genoemd. Dit herinnert aan de Ark van het Verbond die de Tien Gebooden bevatte. De synagoge-ark is vaak verborgen achter een versierde gordijn.

Tegenover de ark is er een lamp die continu brandt, en die “Eeuwig Licht” genoemd wordt. Vandaag is dit gewoonlijk elektrisch. Vele synagogen hebben ook een of meer zevenlampige menorah's. Deze wijzen op Christus als het licht van de wereld. Op een dag zullen de Joden Jezus ontvangen als de Christus en dan zullen zij ophouden te wandelen in geestelijke duisternis.

Het platform van waarop de Torah wordt gelezen is verheven boven de vergadering. Ze wordt *bimah* genoemd. Dit is een Grieks woord voor een verheven zetel die gebruikt werd in de rechtspraak. Pilatus zat op een *bimah* om Jezus de oordelen (Johannes 19:13). Paulus werd voor *bimahs* gebracht (Handelingen 18:12; 25:6). De rechterstoel van Christus wordt de *bimah* genoemd (Romeinen 14:10; 2 Korinthiërs 5:10).

De synagoge is vaak zo gebouwd dat de aanbidders richting Jeruzalem kijken.

Mannen en vrouwen zitten in afzonderlijke secties. We kunnen dit gebruik zien in de openluchtsynagoge aan de Westelijke Muur in Jeruzalem. De vrouwen moeten aanbidden in een afzonderlijke sectie die afgescheiden is van de sectie voor mannen door een schutting.

Vele synagogen hebben een stoel voor de profeet Elia. Deze is leeg behalve tijdens Brit Milah, de ceremonie van de besnijdenis. Aan het begin van de ceremonie wordt het kind op deze stoel geplaatst. Dit is gebaseerd op een Joodse mythe dat Elia elke besnijdenis overziet. Tijdens de rituele maaltijd die volgt, bidden de Joden God om snel de Messias te zenden en Elia te zenden om de troon van David te herstellen.

Oude synagogen hebben ook een stoel voor Mozes. Een van deze werd opgegraven uit de synagoge te Chorazin, ten noorden van de Zee van Galilea. “Met hun rug naar Jeruzalem zaten de oudsten van de synagoge met het gelaat gericht naar het volk. De meest prominente oudste zat in deze stenen stoel op een verheven platform naast de ark die de oudtestamentische rollen bevatte. Van daaruit, zo veronderstelt men, verklaarden leraars de Mozaïsche wet. Deze zitplaats symboliseerde hun gezag

als vertolkers van de wet in ononderbroken opeenvolging van Mozes” (*International Standard Bible Encyclopedia*). De synagoge te Sardis had een zitplaats voor Elia en een zitplaats voor Mozes. Het lijkt erop dat deze symbolen stonden voor de Wet en de Profeten.

De synagogen waren studiecentra waar de rabbi's de Schriften bewaarden. Nadat Jeruzalem was verwoest door de Romeinen in 135 nC., begonnen de Masoretische¹ schrijvers uiterst nauwgezet de Schriften te kopiëren om ze te bewaren. Zij telden elke letter van de Hebreeuwse Bijbel, en als er een vergissing werd gemaakt dan vernietigden zij het manuscript. De meest bekende Masoretische Hebreeuwse Bijbel is de Aleppo Codex van 900 nC. De protestantse hervormers gebruikten de Masoretische tekst als basis van de protestantse Bijbels zoals de Duitse Luther en de Engelse King James vertalingen. In die tijd was het niet mogelijk te weten hoe de Hebreeuwse Bijbel eruitzag vóór 900 nC., omdat er geen manuscripten bestonden die ouder waren dan dit. Bijbelgelovigen vertrouwden op Gods belofte dat Hij Zijn Woord zou bewaren. Maar in de jaren (19)50 werden boekrollen gevonden van de Hebreeuwse Bijbel in grotten nabij de Dode Zee. Zij dateren tot 100-200 jaren vóór Christus, een vol millennium vroeger dan de Masoretische Aleppo Codex van de 10de eeuw nC.! Bijvoorbeeld, wanneer Jesaja 53 wordt vergeleken met de haast complete Grote Jesaja Rol uit de Dode Zee grotten en de Aleppo Codex, zijn er slechts drie letters die verschillen. Dit betekent dat de Hebreeuwse Bijbel succesvol bewaard is gebleven tot de tijd van de drukkunst, niettegenstaande het feit dat de Joden verspreid werden onder de naties en erg vervolgd werden.

De synagogen waren ook de plaatsen waar de rabbi's talloze tradities creëerden die aan de Schrift werden toegevoegd. Deze collectie van geschriften wordt de Talmoed genoemd. Deze bestaat uit twee delen: De *Misjna*, dat bestaat uit debatten en Joodse wetsopinies, en de *Gemara*, dat een commentaar is op de Misjna. De Talmoed is niet gebaseerd op de Schrift zelf, maar op de *Midrasj* dat een Joods commentaar is op de Schrift. Dus de Talmoed is een commentaar, op een commentaar, op een commentaar! Zelfs de Midrasj commentaar is gebaseerd op een allegorische interpretatie van de Schrift in plaats van een letterlijke, en behandelt delen van het Oude Testament als zijnde mythisch. De Talmoed is niet georganiseerd met Schriftplaatsen maar door zes belangrijke subjecten: veldvruchten, hoogtijd, vrouwen, schade, heilige zaken, reinheid. De rabbi's die de Midrasj schreven worden Tannaim genoemd, en zij die de Gemara schreven worden Amoraïm genoemd. Alles samen bestaat de Talmoed uit 6.200 pagina's gedrukte tekst en ze bevatten de opinies van duizenden rabbi's over een enorm aantal onderwerpen. Er zijn ook twee belangrijke edities. De Jeruzalem Talmoed, ook genoemd de Palestijnse Talmoed of de Talmoed de-Eretz Yisrael (Talmud van het Land van Israel), is samengesteld in synagogen in Tiberias en Caesarea tussen 200-400 nC. De Babylonische Talmoed werd samengesteld in ongeveer 500 nC. De Talmoed werd verheven tot een gezagsplaats gelijk aan die van de Schrift. Dit proces was begonnen in de dagen van de farizeeën, want Christus zei: “maar tevergeefs eren zij Mij, omdat zij leringen onderwijzen die geboden van mensen zijn” (Mattheüs 15:9; zie ook Markus 7:13). Zo is koosjer koken een traditie overeenkomstig de Talmoed. Op de eenvoudige wet “U mag een bokje niet koken in de melk van zijn moeder” (Deuteronomium 14:21) voegt de Joodse traditie lagen van wetten toe. Zij verbieden het *koken* van een mengeling van melk en vlees, zij verbieden het *eten* van een gekookt mengsel van melk en vlees, zij verbieden *het onttrekken van enig voordeel* uit een gekookte mengeling van melk en vlees. Koosjer koken vereist zelfs apart kookgerei, schotels en bestekken om gebruikt te worden voor vlees en zuivelproducten zodat er geen kans bestaat voor kruisbesmetting. Het stel gebruiksvoorwerpen voor voedsel dat zuivelproducten bevat is gekend met de Hebreeuwse naam *halavi*, terwijl het stel voor vlees *basari* heet. Orthodoxe Joden wachten tenminste zes uur tussen het eten van vlees en het eten van zuivelproducten, omdat voedsel fragmenten nalaat tussen de tanden en er is daarom een kans dat de twee in de mond vermengd worden!

De synagogen waren ook instrumentaal in het bewaren van de Hebreeuwse taal in de afgelopen 2.000 jaren. Nadat Israël uit haar land gewezen werd door de Romeinen, en verspreid onder de naties, kwam haar taal in gevaar van uit sterven. De bewaring van de Hebreeuwse Schriften in de sy-

---

¹ Masoreten (of masorethen, Hebreeuws *ba'alei hamasorah*: “overleveraars”) waren middeleeuwse Joodse geleerden in Palestina en Babylon, die de Hebreeuwse Bijbel voorzagen van klinker- en voordrachttekens en andere aantekeningen, de zogenaamde *nikud* en *teamim*. Het was hun bedoeling om de tekst van uitspraaktekens te voorzien. (Wiki).

nagogen door de rabbi's zorgde voor het bewaren van hun taal, en het is de officiële taal in het moderne Israël.

In de afgelopen 2.000 jaren werden talloze synagogen verwoest tijdens vervolgingen van de Joden. Bijvoorbeeld, tijdens de Kristallnacht in 1938, verwoestten de nazi's meer dan 1.000 synagogen en namen 200.000 Joden op om naar de dodenkampen gezonden te worden.

Vandaag keren de Joden naar hun land terug, en vele synagogen werden gesloten. Een verslag in de *New York Times* van 24 oktober 2013, droeg de titel: "De laatste Joden van Calcutta". Dit beschreef de sluiting van de synagoge te Calcutta, India, die eens erg bedrijvig was. Waar gaan de Joden naartoe? Zij gaan naar huis, in voorbereiding op de finale vervulling van Bijbelse profetie.

---

verhoevenmarc@skynet.be - www.verhoevenmarc.be - www.verhoevenmarc.be/NieuwsteArtikelen.htm